

[Melchior]

lejlighed, men som i virkeligheden er ekspert i dette forhold, og hun kan udtale, at det sidst virkede sådan, og det stemmer; hun ved, hvad hun taler om.

Så siger hr. Poul Nielson om de radikales, fremskridtspartiets og CDs ændringsforslag, at det er enkelt formuleret. Ja, det er rigtigt, der har jo ikke været tid til meget andet, hr. Poul Nielson; vi har jo ikke fået noget avis i forvejen, så på den korte tid kan vi altså ikke bedre. Derfor siger vi heller ikke, at det er fuldent, men det vil gøre loven mindre skadelig, end den ellers vil være, og derfor vil vi muligvis være i stand til at stemme for en sådan lovgivning. Vi er ikke på linje med fremskridtspartiet, som siger om enhver lov, at kan man ikke lide den, skal man afgjort stemme imod den. Det er ikke sikkert, for det er vores intention, at regeringen skal have en funktionsperiode. Denne regering har så meget styrke bag sig i dette parlament, at det ville være dumt med hensigt at fælde den på forhånd, fordi der er en enkelt lov, man har svært ved at forlige sig med; så enkel er verden ikke for os andre partier. Men på den anden side forventer vi også det samarbejde, at man, når vi gerne vil tage nogle af de værste torne ud af noget, vi har svært ved at sluge, er en lille smule imødekommende, og det gælder ikke mindst indledningsdatoen for lovens virketid. Der vil jeg gerne gentage det, jeg sagde før, nemlig at vi vil stille ændringsforslag om en funktionstid fra 1. september og håber, at regeringen vil se velvilligt på dette.

Freddy Madsen (DKP):

Jeg noterede mig, at hverken handelsministeren eller den socialdemokratiske ordfører – nu bliver vi nødt til at tage begge dele med i denne situation – havde nogen bemærkninger til det, jeg havde sagt. Det opfatter jeg på den måde, at man ikke har noget forsvar over for den sønderlemmende og saglige kritik, som jeg rettede mod lovforslaget, som det ser ud på nuværende tidspunkt. Det har jeg da megen forståelse for.

Hvad angår ændringsforslagene, kan vi hverken godtage de af de konservative eller af handelsministeren stillede ændringsforslag, medens vi kan gå ind for det af VS stillede ændringsforslag.

Men det, der nok påkalder sig mest interesse i forbindelse med ændringsforslagene, er det ændringsforslag, som er stillet af de radikale om at fritage de mindre erhvervsdrivende. Jeg skal da gerne vedgå, at det ikke er uden problemer. Hr. Poul Nielson fremdrager et af de problemer, der kan være i et sådant forslag, og jeg vil gerne vedgå, at den argumentation, han brugte om, at man bare kan strukturere om, at man bare kan flytte fra det ene selskab til det andet, kunne jeg såmænd ikke have sagt bedre i en diskussion om LOs ØD-forslag, for det er præcis det, der er tilfældet. Naturligvis vil den slags misbrug også finde sted i denne situation. Derfor er det ikke uden betænkeligheder, at vi ser på de radikales ændringsforslag.

Der er to grunde til, at vi vil stemme for det. Den ene er, at den kritik, jeg har fremført af forslaget i almindelighed, gående ud på, at dette her er et regulært lønstopforetagende, naturligvis betyder, at vi i konsekvens heraf må støtte enhver gruppe, der bliver undtaget. Vi ser med tilfredshed, at minimal-lønsmrådet er undtaget, og hvis vi også får de små erhvervsvirksomheder ud af det, er det såmænd ikke så meget, der bliver tilbage, og det anser vi for at være gavnligt, når vi er modstandere af forslaget.

Den anden side af sagen, det er den, hr. Wilhjelm var inde på, og som vi også har klart for øje, men i den sag er vi måske nok en smule mere beskedne end hr. Wilhjelm, som vil have et bræt til ligkisten. Jeg tror såmænd godt, at vi i denne sag vil begynde med en pind og så bygge opad.

Sagen er den, at jeg tror, at det, der skal vælte denne regering – og det er jo godt i gang – fremfor alt er det folkelige pres uden for dette hus. Men den dag, hvor et flertal skal samles i denne sal, bliver det også nødvendigt, at nogle, eller faktisk de fleste af de borgerlige partier, der ikke er i regeringen, er med. Det er det eneste, der kan drive partier som kristeligt folkeparti med. Vi hørte jo alle den gribende tale, fru Inger Stilling Pedersen holdt heroppefra om, hvordan der ingen grænser er for, hvad hun vil gøre, samtidig med at hun gerne vil banke de små erhvervsdrivende. Det er klart, det også vil rygtes uden for dette hus. Det pres skal til, for at kristeligt folkeparti vil forstå, at der er en højere dommer i disse ting, nemlig vælgerne, der på et eller andet tidspunkt skal tage stil-